

10/10/67

GIẢI PHÓNG QUÂN

2105

Tiền đội gang thép

ẤP BẮC

1st Air Cav Div

BINH DINH 27 JAN 1967

USPAO 13 FEB 1967

NHỮNG MẪU CHUYÊN CHIẾN ĐẤU

- Tập 2 -

D 3/22

Tiểu đội gang thép

ẤP BẮC

**NHỮNG MẪU CHUYÊN
CHIẾN ĐẤU**

Tập 2

In 4.000 quyển. Tại nhà
in Giải phóng quân
Xong ngày 10-8-1963

TIÊU ĐỘI GANG THÉP ÁP BẮC

SAU khi 5 máy bay bị hạ, địch điên cuồng tập trung 6 máy bay, 4 trọng pháo, 13 xe lội nước lồng lộn tấn công vào 1 đơn vị của ta. Lúc hai bên gần nhau nhất chỉ cách khoảng 15 thước. Mặc cho 7 trọng liên trên xe địch thi nhau nhả đạn, chiến sĩ ta anh dũng bám sát công sự đập tan 5 đợt xung phong của địch.

Thấy không chọc phủng được những quả tim gang thép của các chiến sĩ «thành đồng». Địch huy động thêm 5 xe nữa chia thẳng vào 6 chiến sĩ của ta, ở ạt xông vào.

Mở đầu mỗi đợt tấn công, địch cho trọng pháo, máy bay trút bom đạn xối xả xuống trận địa. Ở đợt tấn công thứ

2 của địch đồng chí Nghĩa dùng trung liên bắn dứt đầu tên xạ thủ trọng liên 12 ly 7. Chúng hoảng hốt lùi lại.

Địch lại dò dẫm mở đợt tấn công thứ ba. Đồng chí Đưng rướn mình lên ném 1 quả thủ pháo vào lương xe, chiếc này tung lên và nằm luôn đó. Mấy chiếc còn lại thất kinh lùi trở ra. Bên ta khẩu trung liên bị hỏng phải đưa về sau sửa chữa.

Thấy khẩu trung liên ta không còn nổ, địch lại mở đợt tấn công thứ tư. Đồng chí Đưng lại tống cho chúng 1 quả thủ pháo nữa lọt hẳn vào bành xe, bọn trên xe hoàn toàn bị tiêu diệt. Tên lính chuyên thời kèn từ các đợt tấn công trước, bây giờ cũng tan xác. Nhưng bên ta có ba chiến sĩ bị thương lúc nhảy lên công sự rượt địch, trên trận địa chỉ còn 3 chiến sĩ tham chiến.

Trời sẩm tối, địch mở đợt tấn công cuối cùng. Súng ta nổ từng viên, nhưng «mỗi viên đạn là một quân thù».

Những tên liều lĩnh lái đầu khòì thùng xe định bắn ta, lập tức bị trừng trị. Đồng chí Chiến, một tân binh đánh trận đầu tiên, lập trộm lòng bắn thẳng vào xe địch. Tiếng nổ chát chúa làm chúng ta ơi ới: «SKZ! SKZ» Đồng chí liền thêm 1 quả nữa lọt vào xe, bọn này cảm hòng. Ở công sự bên cạnh, đồng chí Sơn phóng một quả mìn càng nhiều ngay vào 1 chiếc xe khác làm nó tê liệt. 3 con «cua» gẫy càng nằm vạ thảm hại!

Chiến thắng oanh liệt của tiểu đội gang thép đã giúp rất lớn cho các đơn vị bạn rảnh tay tiêu diệt địch. Các đồng chí đã nêu một tấm gương sáng chói về tinh thần chiến thắng ngoan cường của người chiến sĩ Giải phóng quân, xứng đáng là những đứa con yêu của Thành đồng Nam bộ.

TIÊU ĐỘI GANG THÉP MỸ - TỈNH - AN

VỀ phía đông nam mặt trận Mỹ-tỉnh-an. Tiêu đội gồm 3 chiến sĩ cũ và 5 chiến sĩ vừa bổ sung chưa qua 2 tháng, sẵn sàng chiến đấu bảo vệ trận địa.

1 giờ chiều, 1 xe lội nước M.113 dẫn 200 quân trang bị 2 đại liên, 5 FM, hàng trăm tiểu liên, tự động đánh tấp vào.

Địch còn cách ta 50 thước. Ba tiểu liên, tự động, 5 súng trường của ta ngắm chính xác tĩa từng tên một. Địch giạt ra. 1 xe lội nước lồng lộn xông vô, đạn tới tấp bay vào xe.

Con của kinh nó sợ gì ?

Không phải tải bắn chính xác, mà chính truyền thống ấp Bắc đang sục sôi bốc khói. Nó hốt hoảng loạng choạng quay đầu đông tuốt.

Các chiến sĩ nhìn nhau mỉm cười, chuyền chia cho nhau từng hơi thuốc, từng ngụm nước. Nhưng lúc gay go ác liệt này, tinh đồng đội đó cần cho họ hơn cả cơm nước. Vì nó có sức mạnh không lường được.

Từ 2 giờ chiều, bộ binh, 1 xe lội nước phối hợp với trọng pháo, máy bay phản lực «F 101» liên tiếp tấn công đợt 2, 3 và 4 vẫn không đẩy lùi được tiểu đội vũ trang nhân dân chỉ có trái tim sôi nổi nhiệt tình thi đua quyết chiến quyết thắng, noi theo chiến sĩ ấp Bắc. Đợt tấn công thứ 4 bắt đầu lúc 4 giờ, chiếc phản lực sà xuống.

— Hạ phản lực, giương cao truyền
thống áp Bắc!

Một cụ già tình nguyện làm trinh
sát cho bộ đội tiếp lời:

— Phải hạ nó! cho bằng áp Bắc...

Lòng dân có sức mạnh hơn cả mệnh
lệnh người chỉ huy đứng cầm. Nó thúc
đẩy các chiến sĩ chồm lên khỏi công
sự. Các họng súng chứa thẳng vào con
« ác quỷ » nhà đạn rầm rầm, lừng lừng.
Nó bị thương nặng, bốc cháy, lao đảo.
Nó rú lên hết hoảng, cố lết về tới
Long-an, cầm đầu mất tích.

Kinh hoàng, bọn bộ binh lùi ra xa.
kêu tiếp viện. 100 quân khác kéo vào
hợp sức quyết chiếm trận địa.

5 giờ chiều, địch tấn công đợt thứ 5.
Pháo địch đập cây cỏ tan nát tại bãi.
đất cây lên mới toanh. Khói lửa phủ

Địch từng toán nhỏ 5, 7 tên bỏ vào, nhưng từng viên đạn ghim vào đầu những tên tới trước đầu quân làm bọn phía sau phải nằm mẹp đó. Không tên nào dám ngóc đầu dậy hết. Những tên ngoan cố lộ đầu lên tiếp tục bị trừng trị.

Trời tối dần, theo số phận thảm bại của địch. Gần 300 tên địch chết mất 30 tên. Chúng phải ôm đầu máu rút lui.

Chiến sĩ ta bụng đói như cáo, bàn sinh bẻ hết khắp mình nhưng nụ cười vẫn nở trên môi.

mặt xóm cầu Ông Hào. Sau trận pháo
kích dữ dội, 1 xe lội nước dẫn đường
gần 300 quân địch lại ở ạt xung phong,
dưới lưới lửa các loại súng đại, trung,
tiểu liên, nổ đécc tai, mù mắt. Tiếng
la: «xung phong! xung phong lấy
súng» của giặc vang dội đécc tai, cả
tiếng kèn trện của địch cũng không làm
một ai trong tiểu đội gang thép nao
núng.

8 chiến sĩ ta vẫn tin tưởng hạ quyết
tâm: «còn 1 người, 1 viên đạn cũng
bảo vệ trận địa! Không cho địch tiến
tới nửa bước! Đánh không cho địch
ngóc đầu lên». Các chiến sĩ ta bình
tĩnh, linh hoạt di chuyển hàng chục lần
phản công quyết liệt. Địch giả tra, xe
lội nước lại chồm lên từ xa, bắt lực, vì
tinh thần bạc nhược.

CON CHUỘT NGÀY

MÃM nay anh mới có 19 tuổi. Hồi còn nhỏ, vì nhà nghèo, anh phải ra Hải phòng tìm việc. Ở Hải phòng không có việc gì cho anh làm cả. Bụng đói thì đầu gối phải bò. Anh nhảy lên tàu, lậu vé, nằm bẹp đi trên nóc toa mà lên Hà nội. Tại chốn nghìn năm văn vật này, hai bàn tay ngờ nghếch của anh lại cũng không có chỗ dùng. Anh theo đường tàu bỏ tới Bắc giang đi ở mướn. Phải bà chủ danh ác, lắm nhời không chịu được, anh lại nhờ luôn cái nóc tàu đưa lên Lạng sơn. Vừa lúc Nhật lấy linh, anh xin đi vào thành một chú lính con của quân đội Thiên hoàng. Đến

ngày Tổng khởi nghĩa, cuộc đời tự do lại giả anh về làng cũ, một xóm nhỏ trên sông Mao điều, trên đường số 5.

Và bây giờ nghiêm nhiên anh là một anh hùng địa lồi.

Tiểu sử của anh vẫn tất và giản dị có thể. Tôi quên mất không hỏi rõ họ anh. Chỉ biết tên anh là Tý. Dân chúng địa phương và anh em du kích gọi anh là «Chuột ngày». Chả vì anh nhanh như chuột. Và nhất là hai bên bờ sông Mao cũng như hai bên đường số 5, anh đã đào không biết bao nhiêu hầm hố bí mật để hoạt động. Mà cái nào cũng thần tình, góc gác không khác gì hố chuột. Giặc Pháp cũng liết vạy. Nhưng biết chỉ đề mà tặc học máu mồm ra thôi, chứ chưa bao giờ tìm được cái hố bí mật của anh cả.

Anh có một cái nghiện là nghiện «lên đường». «lên đường» đây là lên đường số 5. Chả là đồng chí Tý cứ thắm thà thắm thụt lên đường suốt ngày. Mỗi lần «lên đường» về là đồng chí lại nhắm được khối chõ tới để tới ôm mìn đi. Duyên nợ của đồng chí với con đường số 5 mỗi ngày một thắm thốt. Nguyên do là cứ phải trông thấy ó tó Tây chạy xoành xoạch thì ngứa mắt lắm, không chịu được. Nên lúc nào rồi, y như đồng chí Tý vớ khẩu súng lục, giắt con dao găm hay quả lựu đạn «nhấn nha lên đường» chơi.

Một hôm, cứ lần thân đi thế nào mà Tý tới vị trí Ghê bao giờ không biết. Lúc ngẩng đầu lên trông thấy là cờ ba sắc bay, láo xược trên ngọn cột, đồng chí hăng máu rút súng bắn

đóm đóm mấy phát rồi lẩn thất
nhanh lẹm địch lực đực bở tri mất mấy
tiếng đồng hồ. Lúc anh xã đội trưởng
biết chuyện, đồng chí Tý bị phê bình
về tội «chủ quan khinh địch» và bị
phạt đứng nghiêm một tiếng. Đồng chí
Tý giơ tay:

«Em xin có ý kiến: Anh phạt thì
em xin chịu, nhưng đứng nghiêm ở
đây thì nản lắm. Anh cho em «lên
đường» đứng nghiêm a...».

Đi chờ giặt mìn thì khô lắm. Năm
ép trong hố chờ ngày chờ đêm, muối
và trăm thứ sâu bọ đốt sừng cả chân
tay mình mẩy, ngứa ran cả người
mà cứ phải cảm như thóc. Ấy
thế mà lúc xe nó đến mìn lại... xit thì
tủi chao ơi, không thể nào kể xiết
cái tức. Tức này chỉ có róc tên Bó-léc
lên mà chửi thì họa chẳng mới há

giàn. Đồng chí Tý chửi thật. Rồi quen
mồm, dù mìn có nổ nhưng Tây chết
không nhiều là đồng chí cũng chửi.

Có một lần bọn đồng chí Tý chôn
mìn trên đường số 5. Lớ ngờ thế nào
giặc tìm được. Ấy thế là chúng xúm
lại nhưng không đào. Chúng lần dần
đầu dây giạt cho mìn nổ rồi reo hò,
lấy làm khoái chí lắm vì cho rằng
đã tìm được một trò chơi thú vị.
Ngồi trong hố bí mật, đồng chí Tý
tức nghẹn cổ. Về nhà, đồng chí vô
đầu bứt tai nghĩ cách bảo thù cho
quả mìn nổ không oan uổng. Hai hôm
sau, đồng chí hi hục nặn một quả mìn
140 ly bằng đất sét rồi sơn đen. Đêm
đêm đồng chí cùng anh em du kích
C.Đ. vác quả mìn giả lên đường số 5
chôn. Quả mìn giả cũng được ngụy
trang cầu ...an nung có một chỗ giả

vợ sợ ý dè hồ đây. Sáng hôm sau
giặc Pháp đi qua, lại tìm thấy dây
mìn. Chúng cười hềnh hếch, hí hửng
vì lại được giết mìn nổ chơi. Sáu
thằng tranh nhau đấu dây dè giết.
Thằng quan hai chỉ huy vừa hò, cả
sáu thằng cùng uốn người ra đằng
sau, mắt môi giết mạnh. «Um» quả
mìn muối mà đồng chí Tý với anh
em du kích C.Đ. chôn ngay đầu dây,
nổ tung lên. Sáu thằng Pháp xấu số
chỉ còn là đồng thịt nát bét. Lũ sống
sốt chạy rạp xuống bờ ruộng, nấp
bẩn lia lịa. Nửa giờ sau, không thấy
gì lạ chúng mới hoàn hồn bò lên đào
quả mìn đất sét chôn trên đường.
Tuy biết là đất sét, giặc vẫn không
dám dè quả mìn vì sợ lại bị chết
mê nữa. Rất nường nhẹ, chúng mang
«cục đất» vút xuống sông rồi lủi
thôi vác sáu cái xác chết về vị trí.

Ít lâu nay, vị trí Ghê mới có thêm một toán da đen về đóng, cái lũ quý đen này là chúa nhi nhố, đáng ghét lắm, chúng hình như không biết sợ là gì cả. Du kích mà bắn súng trường là chúng khinh thường cứ xung phong bừa lại, làm làm bạn anh em phải vác súng chạy. Duy có mình là chúng nề nề. Dân chúng C.Đ. khổ sở vì chúng, chúng chẳng từ một thứ nào là không ăn, từ cơm nguội đến mắm cáy đến châu chấu rang. Đồng chí Tý ngứa mắt lắm. Đồng chí vác luôn một tổ ong bò về về đặt trên đường vào làng rồi cũng giả vờ nguy trang như chèn mìn. Trưa hôm đó, một toán da đen với hai Pháp kéo về. Chúng nom thấy tổ ong lù lù giữa đường, ngờ là mìn, chúng nằm rạp xuống lia súng máy vào, tổ ong bị tung lên. Hàng nghìn con ong bò về

hãy ra, lăn xả vào lũ da đen đại dốt mà đốt. Kết cục hai thằng da đen bị ong đốt chết ngay. Thằng thứ ba bị thương nặng sưng vều cả mặt mũi chân tay. Đồng chí Tý ngồi trong hố bí mật khoai quá, cười sằng sặc. Giặc ngỡ ngác tìm. Nghe tiếng cười ở bụi rậm bên phải, chúng xô đến vây. Ngay lúc ấy tiếng cười lại thấy ở má đất về bên trái. Giặc xô lại. Tiếng cười im đi một lúc rồi lại thấy nổi lên ở trái công làng. Giặc Pháp hoảng, không dám tìm nữa, đánh hậm hực lời xác chết vì nọc ong về đồn.

Cứ thế hằng năm trời nay, giặc Pháp ở vị trí Ghê và những vị trí khác trong huyện Cẩm giông phải mất ăn mất ngủ vì «con chuột ngày» bên sông Mao...

2105

008891

NLF	FILE	VCP	SUBJ.
	DATE		SUB CAT C
	1963		

2105 Giải Phóng Quân, Tiêu đội Gang Thép Ấp Bắc (The Steel Squad of Ấp Bắc), Những Mẩu Chuyện Chiến Đấu (Combat Stories), Nhà In Giải Phóng (Liberation Army), 1963.
1000 copies.

2105